

Deși rezervele mondiale de petrol și gaze cresc, profiturile sunt în scădere

Rezervele globale de petrol și gaze au înregistrat o creștere de 11%, respectiv de 3%, pe fondul creșterii cheltuielilor de capital ale companiilor de profil cu 25% în 2013, față de 2012, se arată în studiul anual EY – *Global and gas reserves study*.

Conform raportului, totalul cheltuielilor de exploatare în cazul companiilor analizate a ajuns mai mult decât dublu în decursul a cinci ani, de la o valoare de 315 miliarde USD, în 2009, la o valoare de 678,9 miliarde USD în 2013. Studiul analizează rezultatele legate de exploatarea și producția globală și regională (E&P) în rândul a 75 de companii, pe o perioadă de cinci ani (2009-2013).

Una dintre componentele cheie care a generat creșterea cheltuielilor totale au fost costurile de achiziție ale proprietăților, care au explodat în 2013, atingând 115,6 miliarde USD, cel mai mare nivel de pe parcursul întregii perioade analizate. Costurile nedocumentate privind achiziția de proprietăți au atins 63,1 miliarde USD în 2013, reprezentând o creștere de 24% față de 2012. S.U.A., Africa și Orientul Mijlociu au fost singurele regiuni unde s-a înregistrat o scădere a acestor costuri în anul 2013.

Cheltuielile de capital

Cheltuielile totale de capital ale companiilor analizate au atins 678,9 miliarde USD în 2013. Cheltuielile de explorare au crescut cu 5%, la nivelul de 83,6 miliarde USD în 2013, față de 83,4 miliarde USD în 2012, creșterea cheltuielilor din Brazilia înregistrată de Petrobras contribuind semnificativ la volumul total. În același timp, cheltuielile de dezvoltare au

crescut cu 8% în 2013, atingând nivelul de 411,2 miliarde USD. La nivel regional, Asia-Pacific a înregistrat cea mai mare creștere, cheltuielile de dezvoltare mărindu-se cu 15% (până la nivelul de 15,2 miliarde USD).

Cheltuielile combinate de explorare și dezvoltare efectuate de companiile integrate au crescut cu 12%, față de creșterea de 5% înregistrată de companiile independente mari. Cheltuielile combinate ale companiilor independente au scăzut cu 14% în 2013, pe măsură ce scăderea prețurilor gazelor naturale din S.U.A. și Canada și-au pus amprenta pe fluxurile financiare și capacitățile de investiții ale acestor companii.

Venituri și profituri

Profiturile globale după taxare au scăzut cu 4%, de la 270,3 miliarde USD în 2012, la 258,7 miliarde USD în 2013. Creșteri ale profiturilor după taxare au fost înregistrate doar în S.U.A. și Canada. Costurile de producție au crescut cu 7%, la nivelul de 389 miliarde USD în 2013, în principal din cauza creșterii cheltuielilor cu leasingul operațional (o creștere de 9%) și a taxării producției (o creștere de 4%). Costurile cu deprecierea, epuizarea resurselor și amortizarea au crescut ușor, de la 248,2 miliarde USD în 2012 la 249,8 în 2013. Prețurile mai mici ale gazelor naturale din S.U.A. au avut un oarecare impact, deoarece mai multe companii mari din sectorul de petrol și gaze au înregistrat dezechilibre mai mari de 1 miliard USD în 2013.

Creșterea producției, cuplată cu micșorarea cererii, a generat presiuni asupra prețurilor. Astfel, creșterea producției din 2013 a dus doar la o creștere ușoară a veniturilor globale, care a fost însă anihilată de creșterile de costuri, fapt care a generat la nivel global o diminuare a profiturilor după taxare.

Rezervele de petrol

Activitatea intensă din zona achizițiilor înregistrată în 2013

a dus la o creștere de 11% a rezervelor de petrol la sfârșitul de an pentru companiile incluse în studiu, atingând un nivel de 168,6 miliarde barili. Cea mai mare creștere a rezervelor de petrol s-a înregistrat în regiunea Asia-Pacific și a fost atribuită achiziționării de rezerve petroliere de către compania Rosneft de la companii care nu sunt incluse în studiu. De asemenea, s-au remarcat creșteri notabile de rezerve în S.U.A. și Canada.

Producția mondială de petrol a înregistrat creșteri puternice, de 6%, până la nivelul de 12,3 miliarde barili în 2013. Și în acest caz, regiunea Asia-Pacific a ocupat primul loc, cu o creștere de 17%. Locul doi a fost ocupat de S.U.A., cu o creștere de 12% a producției de petrol. Rata de înlocuire în producția de petrol a coborât la 115%, excluzând achizițiile și vânzările din 2013, față de recordul înregistrat pe durata celor cinci ani analizați în studiu, care a atins 149% în 2012.

Rezervele de gaze

Rezervele mondiale de gaze naturale la sfârșitul anului au crescut cu 3%, la 18,22 trilioane metri cubi. Deloc surprinzător, S.U.A. au înregistrat cea mai mare creștere a rezervelor de gaze naturale, la sfârșitul anului 2013 acestea crescând cu 9%. În 2013, au fost efectuate numeroase descoperiri și extensii de zăcăminte, în volum de 1,68 trilioane metri cubi, însă acest volum a însemnat o scădere de 8 % față de 2012. Producția mondială de gaze naturale a scăzut ușor în comparație cu 2012.

Așa cum era de așteptat, din cauza prețurilor și a dinamicii resurselor de pe piața globală, rezervele mondiale de gaz au crescut ușor, în vreme ce producția a scăzut. Din nou, regiunea Asia-Pacific s-a situat în frunte din punct de vedere al achiziției și vânzării de rezerve de gaze naturale.

Despre studiu

Global oil and gas reserves study – reprezintă o compilație și o analiză a unor informații privind rezervele de petrol și gaze naturale furnizate de companii în cadrul rapoartelor lor anuale, completate pentru Comisia de Valori Mobiliare a Statelor Unite (SEC) sau în cadrul rapoartelor de activitate anuale făcute publice. Acest studiu prezintă rezultatele globale și regionale privind explorarea și producția de resurse (E&P) pentru un număr de 75 de companii, pe o durată de cinci ani, din 2009 până în 2013. Rezultatele înregistrate de aceste companii sunt în general reprezentative pentru industria E&P în ansamblul ei, exceptând faptul că multe companii petroliere naționale nu fac publice date financiare și operaționale, astfel încât tendințele legate de performanțele acestora pot diferi semnificativ.

Despre EY România

EY este una dintre cele mai mari firme de servicii profesionale la nivel global, cu 190.000 de angajați în peste 700 de birouri din 150 de țări și venituri de aproximativ 27,4 miliarde de USD în anul fiscal încheiat la 30 iunie 2014. Rețeaua noastră este cea mai integrată la nivel global, iar resursele din cadrul acesteia ne ajută să le oferim clienților servicii prin care să beneficieze de oportunitățile din întreaga lume. În România, EY este unul dintre liderii de pe piața serviciilor profesionale încă de la înființare, în anul 1992. Cei peste 500 angajați din România și Republica Moldova furnizează servicii integrate de audit, asistență fiscală, asistență în tranzacții și servicii de asistență în afaceri către companii multinaționale și locale. Avem birouri în București, Cluj-Napoca, Timișoara, Iași și Chișinău. Pentru mai multe informații, vizitați pagina noastră de internet: www.ey.com.

Încurajarea plăților electronice ar putea duce la reducerea economiei gri și la stimularea creșterii economice, arată un studiu al PwC România

Studiul PwC privind *Impactul Plăților Electronice în Economie* prezintă 10 măsuri economice ce pot conduce la creșterea veniturilor bugetare și pot reduce economia gri. Raportul, elaborat în perioada septembrie-noiembrie 2014, analizează experiența altor state care au implementat măsuri de limitare a plăților în numerar, corelate cu inițiative de dezvoltare și extindere a infrastructurii necesare plăților electronice.

Conform studiului PwC, pachetul de 10 măsuri care s-ar putea adopta și în România ar putea genera, în anumite condiții, o reducere a ponderii economiei gri din PIB cu până la 9,9% într-un interval de timp de 7 ani, ceea ce reprezintă aproximativ 14 miliarde de euro, care ar intra în circuitul economiei fiscalizate, susținând dezvoltarea economică.

Propuneri de măsuri de reducere a economiei gri și de stimulare a creșterii economice în România

Măsurile prezentate vin în contextul în care România are una dintre cele mai mari economii gri din UE, de 28,4% din PIB, față de o medie a UE de 18,8% și 24,4% media statelor din Europa Centrală și de Est (România aflându-se pe penultimul loc în Uniunea Europeană și fiind „depășită” în acest sens doar de Bulgaria), la care se adaugă și unul dintre cele mai reduse grade de colectare a taxelor ca pondere în PIB, 29% pentru anul 2012 comparativ cu 49% în Danemarca, 47% Franța sau 39% în Ungaria. În ceea ce privește gradul de colectare al TVA, România este pe ultimul loc între statele membre ale UE, colectând în 2012 doar 56% din suma potențială, în comparație cu un grad de colectare de 95% în Olanda și Finlanda, sau 91% în Slovenia, media europeană fiind de 81%.

„Plățile în numerar reprezintă un factor favorizant al economiei gri, întrucât sunt imposibil de urmărit în ceea ce privește raportarea achizițiilor și vânzărilor efectuate, precum și remunerarea forței de muncă. Ponderea numerarului în circulație în România rămâne semnificativă, în ultimii cinci ani ea depășind 60% din PIB, respectiv de 6 ori mai mare față de nivelul înregistrat de țările din zona Euro, în timp ce ponderea plăților cu cardul este de doar 4,4% din PIB, adică de peste 3 ori mai mică decât media UE și de peste 4 ori mai

mică decât media țărilor din vestul Europei”, a declarat Bogdan Belciu, Partener, Consultanță în Afaceri și Management, PwC România.

În acest context, studiul PwC indică un grad mare de corelare între numărul tranzacțiilor electronice și dimensiunea economiei gri. S-a constatat astfel că țările care înregistrează un număr ridicat de plăți electronice, precum Marea Britanie, Suedia, Finlanda au și o pondere mai mică a economiei gri în PIB, în timp ce în Bulgaria, România și Grecia, țări cu cele mai puține tranzacții electronice, economia gri are o pondere foarte mare.

„Inițiativele de stimulare a plăților electronice favorizează fiscalizarea economiei gri și conduc la creșterea gradului de colectare a taxelor și impozitelor, respectiv a veniturilor încasate la bugetul consolidat de stat, ceea ce ar permite autorităților să realizeze o reducere a fiscalității pe termen lung. În plus, o mai bună fiscalizare a economiei va contribui la crearea unui mediu de afaceri concurențial și sănătos în România, stimulând dezvoltarea susținută cu efecte reale în creșterea nivelului de trai al populației”, a adăugat Daniel Anghel, Partener, Consultanță Fiscală, PwC România.

Despre PwC

Firmele din rețeaua PwC ajută organizațiile și indivizii să creeze valoarea adăugată de care au nevoie. Suntem o rețea de firme prezentă în 157 de țări cu mai mult de 195.000 de specialiști dedicați oferirii de servicii de calitate de audit, consultanță fiscală și consultanță pentru afaceri. Spuneți-ne care sunt lucrurile importante pentru dumneavoastră și descoperiți mai multe informații despre noi vizitând site-ul www.pwc.ro.

Observații privind aplicarea art. 128 alin. (7) din Codul fiscal

Cosmin Flavius **Costaș**,

Avocat partener, Costaș, Negru & Asociații SCA

Tudor Vidrean-Căpușan,

Avocat, Costaș, Negru & Asociații SCA

1. Prezentul articol urmărește să ofere o perspectivă fiscală cu privire la regimul juridic din punct de vedere al TVA, în cazul transferului unei universalități de bunuri de la o societate la o altă societate. Din punct de vedere al stării de fapt, vom reține că societatea A urmărește să achiziționeze activele societății B. În aceste condiții, se ridică întrebarea dacă un atare transfer poate fi calificat ca fiind o „livrare de bunuri” și, prin urmare, fiind în sfera de aplicare a TVA-ului, generează obligația de plată a TVA-ului în sarcina achizitorului sau, dimpotrivă, nu reprezintă o „livrare de bunuri” și, prin urmare, obligațiile în materie de TVA sunt excluse.

2. În vederea clarificării acestei chestiuni, vom apela la normele de drept european, respectiv Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun de TVA, Regulamentul nr. 282/2011 privind aplicarea Directivei 2006/112/CE și jurisprudența asociată a Curții de Justiție a Uniunii Europene. De asemenea, vom apela și la prevederile dreptului intern, respectiv Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal și H.G. nr. 44/2004 privind normele

metodologice de aplicare a Codului fiscal.

3. Cu privire la problema pe chestiunea în discuție, textul relevant îl reprezintă art. 19 din Directiva 2006/112/CE, care are următorul conținut: *„În cazul unui transfer, indiferent dacă este efectuat cu titlu oneros sau nu, sau sub formă de aport la o societate, al tuturor activelor sau al unei părți a acestora, statele membre pot considera că nu a avut loc nicio livrare de bunuri și că persoana căreia îi sunt transferate bunurile este succesorul cedentului. Statele membre pot adopta măsurile necesare pentru a preveni denaturarea concurenței, în cazul în care beneficiarul este o persoană parțial impozabilă. De asemenea, acestea pot adopta orice măsuri necesare pentru prevenirea evaziunii fiscale sau a fraudei prin aplicarea prezentului articol”*.
4. După cum se poate lesne observa din textul directivei europene, Uniunea Europeană lasă la latitudinea fiecărui stat membru posibilitatea de a considera ca transferul activelor unei persoane către altă persoană, indiferent de natura economică a transferului, să fie exclus din sfera de aplicare a TVA. De asemenea, tot statele membre pot determina dacă persoana care preia activele să fie considerată ca fiind succesoarea în drepturi a persoanei care cedează activele. Mai mult, tot statele membre pot decide și adoptarea oricăror măsuri necesare pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale și a denaturării concurenței, cum ar fi, de pildă, condiția ca persoana care preia activele să fie o persoană impozabilă din punct de vedere al TVA.

Citiți articolul integral în [Tax Magazine nr. 3/2014](#)

Grecia este obligată la plata unor sancțiuni pecuniare pentru neexecutarea unei hotărâri a Curții din 2005 prin care s-a constatat că nu și-a îndeplinit obligațiile care decurg din Directiva „deșeurii”

Grecia este obligată la plata unor sancțiuni pecuniare pentru neexecutarea unei hotărâri a Curții din 2005 prin care s-a constatat că nu și-a îndeplinit obligațiile care decurg din Directiva „deșeurii”

Pe lângă o sumă forfetară de 10 milioane de euro, Curtea impune Greciei, până la deplina executare a hotărârii din 2005, o penalitate cu titlu cominatoriu al cărei quantum efectiv va depinde de progresele înregistrate de Grecia, dar care, în lipsa unor astfel de progrese, se va ridica la peste 14 milioane de euro pe săptămână de întârziere

Directiva privind deșeurile impune statelor membre să se asigure că deșeurile se recuperează sau se elimină fără a periclita sănătatea oamenilor și fără a dăuna mediului; ea le obligă de asemenea să interzică abandonarea, descărcarea și eliminarea necontrolată a deșeurilor. Orice deținător de deșeurii trebuie să le predea unei întreprinderi care realizează recuperarea sau eliminarea lor cu respectarea directivei. O astfel de întreprindere trebuie să obțină o autorizație de la autoritatea competentă.

Printr-o primă hotărâre din 2005, Curtea de justiție a declarat că Grecia a încălcat directiva pentru motivul că, în luna februarie 2004, 1 125 de spații de eliminare necontrolată a deșeurilor erau încă exploatate pe teritoriul său și că închiderea tuturor depozitelor ilegale și necontrolate de deșeuri era prevăzută abia pentru anul 2008.

În 2009, apreciind că Grecia nu s-a conformat pe deplin hotărârii din 2005, Comisia a adresat acestui stat membru o scrisoare de punere în întârziere. În 2010 i-a adresat o scrisoare de punere în întârziere suplimentară. Întrucât a considerat că exista în continuare o problemă în ceea ce privește atât numărul de depozite necontrolate de deșeuri, cât și lipsa unui număr suficient de spații adecvate de eliminare a deșeurilor, Comisia a decis, în 2013, să introducă prezenta acțiune.

Ca răspuns la o întrebare adresată de Curte, Grecia și Comisia au arătat că, în mai 2014, dintr-un total de 293 de depozite ilegale de deșeuri, 70 erau în continuare active, iar 223, deși dezafectate, nu fuseseră încă reabilitate.

În hotărârea pronunțată astăzi (2 decembrie 2014), Curtea amintește că la data de 29 decembrie 2010 și potrivit informațiilor prezentate de Grecia în fața Curții în mai 2014, Grecia nu a luat încă toate măsurile necesare pentru deplina executare a hotărârii din 2005. În aceste condiții, Curtea apreciază că se justifică impunerea de sancțiuni pecuniare Greciei.

Executarea hotărârii, și anume respectarea directivei, ar presupune **dezafectarea depozitelor ilegale de deșeuri, reabilitarea efectivă** a acestora (nu doar programarea reabilitării lor), precum și **crearea dotărilor necesare** pentru a asigura respectarea directivei în mod permanent și pentru a evita crearea de noi depozite ilegale de deșeuri.

Curtea consideră că obligarea Greciei la plata unei penalități

cu titlu cominatoriu constituie un mijloc financiar adecvat pentru a asigura executarea integrală a hotărârii din 2005, dar precizează că penalitatea cu titlu cominatoriu trebuie impusă numai în ipoteza în care executarea încă nu va fi intervenit înaintea pronunțării hotărârii de astăzi.

În cadrul unei proceduri în cadrul căreia Curtea a constatat deja o neîndeplinire a obligațiilor cu ocazia unei prime hotărâri, aceasta este liberă să stabilească penalitatea cu titlu cominatoriu în cuantumul și sub forma pe care le consideră adecvate pentru a stimula acest stat membru să execute această primă hotărâre.

Pentru a stabili cuantumul penalității cu titlu cominatoriu, Curtea ține seama de gravitatea încălcării constatate inițial în hotărârea din 2005, care poate pune în pericol sănătatea umană, de durata acesteia de peste nouă ani și de capacitatea de plată a Greciei, observând că această capacitate a scăzut în ultimii ani. Curtea consideră că penalitatea cu titlu cominatoriu trebuie redusă progresiv, în funcție de progresele înregistrate în executarea hotărârii din 2005.

Curtea consideră adecvată stabilirea **penalității cu titlu cominatoriu pe o bază semestrială**, pentru a permite Comisiei să aprecieze starea avansării măsurilor de executare. Astfel, pentru primul semestru după pronunțarea hotărârii de astăzi, penalitatea cu titlu cominatoriu va fi calculată pornind de la un cuantum inițial de **14 520 000 de euro, din care se va deduce un cuantum de 40 000 de euro pentru fiecare depozit de deșuri dezafectat sau reabilitat și 80 000 de euro pentru fiecare depozit de deșuri dezafectat și reabilitat**. Pentru fiecare semestru următor, penalitatea cu titlu cominatoriu datorată se va calcula pornind de la cuantumul penalității cu titlu cominatoriu stabilite pentru semestrul precedent, efectuându-se aceleași deduceri în funcție de dezafectările și de reabilitările intervenite în cursul semestrului.

În plus, Curtea decide că prevenirea efectivă a repetării

viitoare a unor încălcări ale dreptului Uniunii similare celei constatate în hotărârea din 2005 necesită adoptarea unei măsuri disuasive precum obligarea la plata unei **sume forfetare**. La stabilirea cuantumului acesteia, Curtea ține seama (precum în contextul penalității cu titlu cominatoriu) de gravitatea și de durata încălcării, precum și de capacitatea de plată a Greciei. Prin urmare, Curtea obligă Grecia la plata unei sume forfetare de **10 milioane de euro**.

Italiei i se aplică sancțiuni pecuniare întrucât nu a executat o hotărâre a Curții din 2007 prin care s-a constatat o neîndeplinire a obligațiilor care îi revin în temeiul directivelor privind deșeurile

Pe lângă o sumă forfetară de 40 de milioane de euro, Curtea aplică Italiei, până la executarea deplină a hotărârii din 2007, o penalitate cu titlu cominatoriu de 42 800 000 de euro pentru fiecare semestru de întârziere în punerea în aplicare a măsurilor necesare

Printr-o primă hotărâre din 2007, Curtea a constatat că Italia a încălcat în mod general și persistent obligațiile privind gestionarea deșeurilor definite de Directiva privind

deșeurile, de Directiva privind deșeurile periculoase și de Directiva privind depozitele de deșeuri.

În 2013, Comisia a estimat că Italia nu luase încă toate măsurile necesare pentru executarea hotărârii din 2007. Mai concret, 218 amplasamente din 18 dintre cele 20 de regiuni italiene nu erau conforme cu Directiva „deșeuri” (astfel încât se putea deduce că existau în mod necesar amplasamente care funcționau fără a fi făcut obiectul unei autorizări); în plus, 16 dintre aceste 218 amplasamente conțineau deșeuri periculoase, încălcându-se astfel Directiva „deșeuri periculoase”; în sfârșit, Italia nu adusese dovada, în ceea ce privește cinci dintre depozitele de deșeuri, că acestea făcuseră obiectul unui plan de amenajare sau al unei măsuri de închidere conform Directivei „depozitele de deșeuri”.

În prezenta procedură, Comisia a precizat că potrivit informațiilor celor mai recente, 198 de amplasamente nu sunt încă conforme cu Directiva „deșeuri” și că, dintre acestea, paisprezece nu sunt conforme nici cu Directiva „deșeuri periculoase”. Pe de altă parte, mai rămân două depozite de deșeuri care nu sunt conforme cu Directiva „depozitele de deșeuri”.

În hotărârea pronunțată astăzi (2 decembrie 2014), Curtea amintește mai întâi că simplul fapt de a închide un depozit de deșeuri sau de a acoperi deșeurile cu pământ și pietriș nu este suficient pentru respectarea obligațiilor care decurg din Directiva „deșeuri”. Astfel, măsurile de închidere și de securizare a amplasamentelor nu sunt suficiente pentru a se conforma directivei. Pe de altă parte, statele membre sunt de asemenea obligate să verifice dacă este necesară o remediere a amplasamentelor vechi ilegale și, dacă este cazul, să le remedieze. Instituirea sechestrului asupra depozitului de deșeuri și inițierea unei proceduri penale împotriva operatorului nu constituie măsuri suficiente.

În continuare, Curtea subliniază că la expirarea termenului

stabilit, pe anumite amplasamente, lucrări de remediere erau încă în curs de desfășurare sau nu erau începute; pentru alte amplasamente, Curtea constată că nu a fost furnizat niciun element care să permită să se stabilească data realizării unor astfel de lucrări.

Curtea deduce de aici că obligația de recuperare sau de eliminare a deșeurilor în afara oricărui pericol pentru ființa umană sau pentru mediu, precum și obligația prin care se impune deținătorului predarea acestora către o societate de colectare a deșeurilor care realizează operațiunile de eliminare sau de recuperare a deșeurilor sau obligația de a realiza el însuși aceste operațiuni, au fost încălcate în mod persistent.

Italia nu s-a asigurat că regimul de autorizare instituit este în mod efectiv aplicat și respectat. Italia nu a asigurat încetarea efectivă a operațiunilor realizate fără autorizare. Italia nu a efectuat nici o înregistrare și o identificare exhaustive ale fiecăruia dintre deșeurile periculoase descărcate în depozitele de deșeuri. În sfârșit, acest stat membru continuă să nu își îndeplinească obligația de a se asigura că în privința anumitor depozite de deșeuri a fost adoptat un plan de amenajare sau o măsură definitivă de închidere.

Curtea reține că Italia nu a adoptat toate măsurile necesare pentru executarea hotărârii din 2007 și că nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul dreptului Uniunii.

În consecință, Curtea obligă Italia la plata **unei sume forfetare de 40 de milioane de euro.**

În continuare, Curtea subliniază că neîndeplinirea obligațiilor persistă de mai mult de șapte ani și că după expirarea termenului stabilit, operațiunile au fost realizate cu o mare lentoare; încă subzistă un număr important de amplasamente ilegale în cvasitotalitatea regiunilor italiene.

Prin urmare, Curtea consideră oportun să stabilească o penalitate cu titlul cominatoriu de natură descrescătoare, al cărei quantum va fi redus în mod progresiv și proporțional cu numărul amplasamentelor care vor fi aduse în conformitate cu hotărârea, luând în considerare de două ori amplasamentele care conțin deșeuri periculoase. Aplicarea penalității pe o bază semestrială va permite aprecierea avansării executării obligațiilor de către Italia. Dovada adoptării măsurilor necesare pentru executarea hotărârii din 2007 va fi transmisă Comisiei până la finele perioadei vizate.

Prin urmare, Curtea obligă Italia la plata, pe de altă parte, a unei **penalității cu titlu cominatoriu semestriale** începând de astăzi până la executarea hotărârii din 2007. Penalitatea cu titlu cominatoriu va fi calculată, în ceea ce privește primul semestru, plecând de la un **quantum inițial de 42 800 000 de euro**. Din acest quantum se vor deduce: un quantum de 400 000 de euro pentru fiecare dintre amplasamentele care conțin deșeuri periculoase adus în conformitate și un quantum de 200 000 de euro pentru fiecare dintre celelalte amplasamente adus în conformitate. Pentru fiecare dintre semestrele următoare, penalitatea cu titlu cominatoriu va fi calculată plecând de la quantumul stabilit pentru semestrul precedent, fiind efectuate aceleași deduceri în funcție de amplasamentele aduse în conformitate în cursul semestrului în discuție.

S-a amanat termenul de depunere a declaratiilor

fiscale aferente lunii noiembrie

Termenul de depunere a declarațiilor fiscale pentru obligațiile aferente lunii noiembrie 2014 și, respectiv, termenul de plată al acestora a fost stabilit pentru 22 decembrie 2014.

Decizia, inclusă într-o OUG, a fost luată astăzi de Guvern, la propunerea MFP, în scopul sprijinirii mediului de afaceri.

Facem precizarea că, anterior acestei decizii, termenul era 19 decembrie 2014.

Sursa: www.mfinante.ro

S-a modificat Codul fiscal

Guvernul a aprobat, la propunerea MFP, Ordonanța de Urgență pentru modificarea și completarea Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal și modificarea unor acte normative.

Potrivit actului normativ, începând cu 1 ianuarie 2015 nivelul accizelor va fi exprimat în lei pe unitatea de măsură utilizând nivelul în lei practicat în anul 2014. Începând cu anul 2016, nivelul astfel obținut se actualizează anual cu creșterea prețurilor de consum, din ultimele 12 luni, calculată în luna septembrie a anului anterior celui de aplicare, comunicată oficial de Institutul Național de Statistică până la data de 15 octombrie.

De asemenea, actul normativ va proroga cu un an, respectiv până la 31 decembrie 2015, termenul până la care va fi

aplicată legislația aflată acum în vigoare pentru taxarea resurselor de petrol și gaze. Astfel, termenul prevăzut la art.7 din Ordonanța Guvernului nr.7/2013 privind instituirea impozitului asupra veniturilor suplimentare obținute ca urmare a dereglementării prețurilor din sectorul gazelor naturale, cu modificările și completările ulterioare, termenul prevăzut la art.6 din Ordonanța Guvernului nr.6/2013 privind instituirea unor măsuri speciale pentru impozitarea exploatarea resurselor naturale, altele decât gazele naturale, aprobată prin Legea nr.261/2013, precum și termenul prevăzut la art.6 din Ordonanța Guvernului nr.5/2013 privind stabilirea unor măsuri speciale de impozitare a activităților cu caracter de monopol natural din sectorul energiei electrice și al gazului natural, se prorogă până la data de 31 decembrie 2015, inclusiv.

Actul normativ include și un set de reglementări privind combaterea evaziunii fiscale. Astfel, toate persoanele impozabile cărora li s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA de către organele fiscale și care solicită reînregistrarea în scopuri de TVA, vor fi supuse verificării criteriilor de înregistrare care sunt stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice. În prezent, numai contribuabilii nou înființați și cei care se înregistrează prin opțiune ca plătitori de TVA, ulterior înregistrării fiscale, sunt supuși verificării criteriilor de înregistrare care sunt stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.

Totodată, se impune crearea unui mecanism de evaluare periodică a unor categorii de persoane impozabile deja înregistrate în scopuri de TVA care pot prezenta risc crescut:

- în cazul persoanelor impozabile care sunt înregistrate în scopuri de TVA prin depășire de plafon;
- de fiecare dată când persoana impozabilă are înscris în registrul comerțului mențiuni privind modificarea sediului social;
- de fiecare dată când persoana impozabilă are

înscris în registrul comerțului mențiuni privind schimbarea asociaților și/sau administratorilor.

Aceste măsuri sunt menite să elimine avantajul concurențial neloial al unui agent economic care se sustrage de la achitarea TVA, comparativ cu un contribuabil onest, și, totodată, să conducă la îmbunătățirea colectării TVA.

Măsurile sunt promovate în condițiile în care experiența instituțională a arătat că aportul TVA la buget a fost puternic afectat de fenomene de evaziune fiscală, caracterizate prin implicarea unui număr semnificativ de persoane impozabile înregistrate în scopuri de TVA, în lanțuri tranzacționale organizate în scopul sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale.

Sursa: www.mfinante.ro

S-a modificat Legea contabilitatii

Guvernul a aprobat astăzi, la propunerea MFP, o Ordonanță de Urgență care modifică Legea contabilității în scopul reducerii sarcinilor administrative ale firmelor.

Practic, operatorii economici din România care se vor încadra în categoria microîntreprinderilor, potrivit normelor europene, vor beneficia de sistemul european de raportare financiară simplificat specific microîntreprinderilor.

Prin actul normativ aprobat astăzi și prin alte două proiecte de ordin de ministru al finanțelor publice, vor fi transpuse în legislația națională prevederile noii Directive europene

contabile. [Proiectele de ordin de ministru](#) au fost postate pe site-ul MFP în 23 octombrie 2014 și urmează să fie semnate după publicarea în Monitorul Oficial a actului normativ adoptat astăzi de Guvern.

Introducerea în legislația națională a unui regim distinct pentru microîntreprinderi este opțională pentru statele membre UE. România optează pentru introducerea acestui regim în scopul de a simplifica și a reduce cheltuielile administrative pentru microîntreprinderi. În această categorie intră societățile definite de Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului, adică cele care la data bilanțului nu depășesc limitele a cel puțin două dintre următoarele trei criterii:

- total active 350.000 euro;
- cifra de afaceri netă 700.000 euro;
- numărul mediu de salariați în cursul exercițiului financiar 10.

Potrivit estimărilor MFP, 94% din operatorii economici raportori (peste 608.000) vor beneficia de avantajele scutirilor și simplificărilor introduse la nivel comunitar.

Sursa: www.mfinante.ro

Principalele elemente de simplificare sunt cele referitoare la întocmirea unui bilanț prescurtat și a unui cont prescurtat de profit și pierdere. Ambele componente ale situațiilor financiare anuale vor cuprinde informații minime care trebuie prezentate conform Directivei.

Noile prevederi privind sistemul european de raportare financiară simplificat înlocuiesc sistemul simplificat de contabilitate introdus opțional începând cu anul 2011. Spre comparație, de sistemul simplificat de contabilitate au beneficiat aproximativ 12.900 de operatori economici (circa 2% din totalul entităților din economia națională), potrivit informațiilor din baza de date aferentă exercițiului financiar

al anului 2013.

OUG mai vizează următoarele aspecte care urmăresc, de asemenea, diminuarea sarcinilor administrative pentru contribuabili:

1. Reducerea obligațiilor de auditare:

- conform OUG, atunci când o societate are obligația să întocmească și situații financiare anuale consolidate, pe lângă cele individuale, raportul de audit să poată fi întocmit sub forma unui singur raport pentru ambele categorii de situații financiare. Modificarea are rolul de a simplifica raportarea financiară și de a reduce costurile administrative;
- sunt excluse din categoria entităților obligate să-și auditeze situațiile financiare anuale persoanele juridice care aparțin unui grup de societăți și intră în perimetrul de consolidare al unei societăți-mamă cu sediul în România, care are obligația să aplice Standardele Internaționale de Raportare Financiară, în condițiile în care se introduce și posibilitatea ca societatea-mamă să întocmească un singur raport de audit;
- sunt exceptate de la obligația de auditare organizațiile fără scop patrimonial care primesc finanțări din fonduri publice, luând în considerare faptul că situațiile financiare anuale ale persoanelor juridice fără scop patrimonial de utilitate publică, potrivit legii, sunt supuse auditului financiar.

2. Se reglementează posibilitatea întocmirii unui raport unic

al administratorilor, atunci când o societate are obligația să întocmească și situații financiare anuale consolidate, pe lângă cele individuale.

3. Se introduce posibilitatea optării pentru un exercițiu financiar diferit de anul calendaristic și de către entitățile nou-înființate, care au dreptul potrivit legii să facă această opțiune.

Această prevedere oferă coerență în conducerea contabilității și în modalitatea de raportare financiară pentru entitățile care au dreptul să opteze pentru un exercițiu financiar diferit de anul calendaristic.

4. Se prevede în mod explicit că pentru un exercițiu financiar poate fi depus doar un singur rând de situații financiare și sunt aduse clarificări în ceea ce privește corectarea erorilor constatate după depunerea situațiilor financiare anuale, în sensul că acestea se corectează la data constatării lor, potrivit reglementărilor contabile emise de instituțiile cu atribuții de reglementare în domeniul contabilității.

Proiect de modificare a Codului fiscal

Ministerul Finanțelor Publice a postat pe site, la Transparență decizională, [proiectul de Ordonanță de Urgență](#) pentru modificarea și completarea Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal și modificarea unor acte normative.

Astfel, potrivit proiectului de act normativ, începând cu 1 ianuarie 2015 nivelul accizelor va fi exprimat în lei pe unitatea de măsură utilizând nivelul în lei practicat în anul

2014. Începând cu anul 2016, nivelul astfel obținut se actualizează anual cu creșterea prețurilor de consum, din ultimele 12 luni, calculată în luna septembrie a anului anterior celui de aplicare, comunicată oficial de Institutul Național de Statistică până la data de 15 octombrie.

Pentru prevenirea fluctuației veniturilor din accize la bugetul de stat în funcție de variațiile de curs valutar lei/euro stabilite de Banca Central Europeană la data de 1 octombrie a fiecărui an (funcție de care se stabilește nivelul în lei a accizelor pentru anul următor), precum și pentru păstrarea valorii reale a acestor venituri și a predictibilității atât pentru bugetul de stat cât și pentru mediul de afaceri, nivelul accizelor va fi stabilit în lei.

De asemenea, proiectul de act normativ va proroga cu un an, respectiv până la 31 decembrie 2015, termenul până la care va fi aplicată legislația aflată acum în vigoare pentru taxarea resurselor de petrol și gaze. Astfel, termenul prevăzut la art.7 din Ordonanța Guvernului nr.7/2013 privind instituirea impozitului asupra veniturilor suplimentare obținute ca urmare a dereglementării prețurilor din sectorul gazelor naturale, cu modificările și completările ulterioare, termenul prevăzut la art.6 din Ordonanța Guvernului nr.6/2013 privind instituirea unor măsuri speciale pentru impozitarea exploatarei resurselor naturale, altele decât gazele naturale, aprobată prin Legea nr.261/2013, precum și termenul prevăzut la art.6 din Ordonanța Guvernului nr.5/2013 privind stabilirea unor măsuri speciale de impozitare a activităților cu caracter de monopol natural din sectorul energiei electrice și al gazului natural, se prorogă până la data de 31 decembrie 2015, inclusiv.

Proiectul de act normativ include și un set de reglementări privind combaterea evaziunii fiscale. Astfel, toate persoanele impozabile cărora li s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA de către organele fiscale și care solicită reînregistrarea în scopuri de TVA, vor fi supuse verificării criteriilor de înregistrare care sunt stabilite prin ordin al ministrului

finanțelor publice. În prezent, numai contribuabilii nou înființați și cei care se înregistrează prin opțiune ca plătitori de TVA, ulterior înregistrării fiscale, sunt supuși verificării criteriilor de înregistrare care sunt stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.

Totodată, se impune crearea unui mecanism de evaluare periodică a unor categorii de persoane impozabile deja înregistrate în scopuri de TVA care pot prezenta risc crescut:

- în cazul persoanelor impozabile care sunt înregistrate în scopuri de TVA prin depășire de plafon;
- de fiecare dată când persoana impozabilă are înscris în registrul comerțului mențiuni privind modificarea sediului social;
- de fiecare dată când persoana impozabilă are înscris în registrul comerțului mențiuni privind schimbarea asociaților și/sau administratorilor.

Aceste măsuri sunt menite să elimine avantajul concurențial neloial al unui agent economic care se sustrage de la achitarea TVA, comparativ cu un contribuabil onest, și, totodată, să conducă la îmbunătățirea colectării TVA.

Măsurile sunt promovate în condițiile în care experiența instituțională a arătat că aportul TVA la buget a fost puternic afectat de fenomene de evaziune fiscală, caracterizate prin implicarea unui număr semnificativ de persoane impozabile înregistrate în scopuri de TVA, în lanțuri tranzacționale organizate în scopul sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale.

De asemenea, prin proiectul postat astăzi pe site-ul MFP vor fi introduse în legislația națională prevederi din normele comunitare, în cazul aplicării regimului special pentru serviciile electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune

sau televiziune, prestate către persoane neimpozabile începând cu data de 1 ianuarie 2015. În cazul în care România este statul membru de înregistrare, din sumele transferate fiecărui stat membru UE va putea reține la bugetul de stat un procent din sumele transferate fiecărui stat membru de consum.

Proiectul de act normativ menține prevederile în vigoare cu privire la taxarea inversă pentru comercianții de energie electrică, însă introduce prevederi cu privire la declarațiile pe propria răspundere pe care trebuie să le depună această categorie de comercianți.

Prin proiectul de OUG vor fi corelate reglementări din Codul fiscal cu cele cuprinse în actele normative de modificare și completare a Legii contabilității referitoare la obligațiile privind organizarea și conducerea evidenței contabile de către persoanele fizice care desfășoară activități în scopul realizării de venituri.

Proiectul de act normativ va fi supus consultării publice, iar ulterior va fi transmis spre analiză și adoptare Guvernului.

Sursa: www.mfinante.ro

Regimul fiscal al operațiunilor de „crowd- funding”

Autor:

Theodor Artenie,
Managing director tax, Schoenherr Tax Bucharest SRL

Urmând exemplul unor nume consacrate în domeniu (Kickstarter, Indiegogo sau Gofundme) platformele de crowd-funding încep să se dezvolte încet, dar sigur, și în România (vezi multifinatare.ro, crestemidei.ro, potsieu.ro s.a.).

Explicat pe scurt, „crowd-funding”-ul presupune atragerea de finanțare pentru diverse proiecte de la membrii comunității. Cu alte cuvinte, dacă cineva are o idee pentru un produs nou, pentru un serviciu sau pur și simplu dorește să finanțeze un proiect social, de exemplu, poate să se înregistreze pe o platformă de crowd-funding, în speranța că va atrage persoane care vor fi atât de interesate de ideea respectivă, încât vor fi dispuse să contribuie financiar la reușita/materializarea acesteia. Se impune precizarea că, în situația în care proiectul eșuează, de regulă, sumele astfel avansate sunt nerambursabile.

Finanțarea obținută astfel este în mod evident mult mai ieftină decât finanțarea obținută pe căi convenționale, totuși aceasta nu este gratuită. În funcție de natura proiectului, participanții pot primi în schimbul contribuției lor diverse produse sau servicii.

Operațiunile de mai sus se desfășoară pe o platformă online care este administrată de un terț. În schimbul serviciului de intermediere între cei care au nevoie de finanțare și cei dispuși să o ofere, administratorii platformelor percep, de regulă, un comision (calculat, de exemplu, ca un procent din contribuțiile atrase).

Una dintre realitățile imuabile ale economiei de piață este

că, atunci când se încasează bani, apar de obicei și impozite de plată. Nici acest tip de activitate nu face excepție și părțile implicate (cu precădere beneficiarul finanțării și administratorul platformei) trebuie să-și evalueze cu atenție obligațiile fiscale care derivă din activitățile realizate/sumele încasate pentru a evita costuri fiscale neașteptate.

Pornind de la această paradigmă, ne-am propus ca în acest articol să analizăm întrebările legate de taxele care ar putea fi datorate de către cei care caută finanțare pe platformele de crowd-funding, dar și de către cei care administrează aceste platforme.

Aspecte fiscale relevante pentru beneficiarii finanțării

La o primă vedere, se întrevăd următoarele întrebări: i) care este natura fiscală a contribuțiilor primite din perspectiva impozitului pe profit/venit? și ii) există obligația de a colecta TVA pentru aceste contribuții?

Fiscalitatea nu este bazată pe principiile unei științe exacte și, de aceea, concluziile unei analize fiscale trebuie însoțite cu rezervele inerente faptului că, mai ales în cazul unor tranzacții bazate pe mecanisme noi, interpretarea legislației fiscale are o anumită doză de subiectivism și se face pe baza circumstanțelor specifice fiecărei tranzacții în parte.

Astfel, cu privire la punctul i) de mai sus, trebuie în primul rând să răspundem întrebării dacă sumele primite de beneficiari, în sistemul de crowd-funding, sunt într-adevăr finanțare sau reprezintă venituri încasate în avans.

Răspunsul la această întrebare nu este unul simplu sau general valabil, acesta depinzând în mod esențial de natura/scopul proiectului pentru care se caută finanțare și de condițiile agreeate între beneficiar și participanții care avansează respectivele sume.

De exemplu, dacă acest proiect are ca finalitate certă dezvoltarea unui produs nou sau a unui serviciu care va fi

apoi oferit celor care au contribuit prin intermediul platformei de crowd-funding, finanțarea astfel atrasă ar putea să fie considerată, la nivelul beneficiarului, ca plată în avans pentru vânzarea de bunuri sau prestarea de servicii. Cu alte cuvinte, se poate interpreta că cei care au contribuit sumele în cauză au făcut-o pentru a obține la un moment dat în viitor respectivul bun sau serviciu.

Din punctul de vedere al impozitului pe profit, la nivelul beneficiarului persoană juridică, sumele primite pot fi astfel considerate venituri în avans care nu vor fi incluse în baza de impunere. Impactul fiscal va fi deci amânat până la momentul la care produsele sau serviciile în cauză sunt efectiv furnizate celor care oferă finanțarea.

O altă interpretare posibilă în special pentru proiecte cu un grad mare de incertitudine este aceea că sumele avansate de participanți pot fi considerate în faza inițială de dezvoltare o datorie a beneficiarului față de acei participanți până la momentul în care se finalizează proiectul și beneficiarul poate evalua în mod cert natura și mărimea contraprestației pe care o poate oferi participanților, după caz. Nici în această situație, finanțarea primită de la participanți nu ar trebui să aibă un impact asupra impozitului pe profit până la momentul la care proiectul se realizează și se poate regla datoria față de participanți.

Din punct de vedere al impozitului pe venit, dacă beneficiarul este o persoană fizică, discuția este una mai nuanțată: putem vorbi de o simplă activitate ocazională (de tipul „hobby”) care nu urmărește neapărat realizarea unor câștiguri, de o activitate care are un scop economic sau poate chiar de o sponsorizare/donație acordată persoanei fizice, în cazul în care nu este așteptată o contraprestație pentru contribuțiile făcute. Implicațiile fiscale pot fi diferite în funcție de aceste detalii: de exemplu, pentru activitatea economică este în general necesară autorizarea prealabilă, iar obligațiile de plată a impozitului sunt legate de veniturile încasate (cu câteva excepții, ca, de exemplu, împrumuturi). În celelalte cazuri, când nu vorbim de o activitate economică,

contribuțiile încasate pot fi interpretate chiar ca venituri din alte surse, care sunt în general impozabile prin mecanismul de reținere la sursă. În practică, implementarea unei astfel de rețineri la sursă ar fi o misiune aproape imposibilă. Și, nu în ultimul rând, dacă vorbim despre sponsorizări și donații, nu avem în general venituri impozabile la nivelul persoanei fizice, dar condițiile care trebuie îndeplinite pentru a se califica drept astfel de operațiuni sunt foarte stricte.

După analizarea obligațiilor de plată a impozitului pe venit/pe profit în funcție de circumstanțele și condițiile concrete avute în vedere pentru acțiunea de crowd-funding, pasul numărul doi va fi stabilirea obligației de a colecta și TVA pentru sumele primite de la participanți. Dacă ajungem să vorbim despre TVA, lucrurile se vor complica exponențial, pentru că va trebui să stabilim momentul când se datorează TVA (la încasarea contribuției sau la oferirea bunului/serviciului), momentul când apare obligația de înregistrare, cota aplicabilă și jurisdicțiile în care se datorează TVA (plecând de la premisa că cei care oferă finanțare sunt persoane fizice care pot fi stabilite și în alte țări decât România).

Desigur, situația de mai sus este una fericită, în care proiectul este finanțat și are succes. În practică însă, pentru fiecare proiect reușit există zece care eșuează. Pentru această din urmă categorie, se pune întrebarea firească ce se întâmplă cu sumele încasate care vor rămâne practic la dispoziția celui care a inițiat proiectul fără ca acesta să mai ofere ceva în schimb. Cel mai probabil, răspunsul va fi că pentru aceste sume se va datora impozit pe profit, ca pentru orice altă situație în care sunt scoase din patrimoniu datorii către terți. Similar, s-ar datora impozit pe venit, dacă vorbim de împrumuturi inițiale acordate persoanei fizice.

Citește articolul integral în [Tax Magazine nr. 3/2014](#)